

[Voigt.]

at bo sammen i 70 kvinder, og som de selv lejer sig ind i og selv betaler, så skal de have lov til det.

Men jeg håber, at ministeren vil svare på mit spørgsmål, således at denne besættelse kan ophøre inden julen, som jo hastigt nærmer sig.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen):

Der er altså visse steder, julefreden ikke skal sænke sig. Jeg beklager, at hr. Voigt ikke hørte efter, hvad jeg sagde før, for da sagde jeg udtrykkelig, at jeg agtede ikke at foretage mig noget, for jeg har intet med Kofoeds Skole at gøre, det er Københavns kommune. Det er dér, forhandlingerne skal føres for at se, om det kan blive legaliseret. I det øjeblik disse forhold er legaliseret, vil vi naturligvis, som jeg har sagt det tidligere, også i mit svar til fru Hanne Reintoft, inden for de rammer og de muligheder, vi har, støtte de kulturelle aktiviteter, der kan udføres inden for kvindehuset, hvor det måtte blive etableret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg skal lade det sidste spørgsmål (nr. 182) udgå, idet det efter spørgerens ønske overgår til skriftlig besvarelse.

Hermed var spørgetiden til ende.

Formanden:

Der er fra de pågældende ministre modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget: Voigt: Spm. nr. 158.

Bertel Haarder: Spm. nr. 163.

Ingomar Petersen: Spm. nr. 164.

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af Voigt (FP) til socialministeren (3/12 75): „Vil ministeren oplyse, hvordan socialforskningsinstituttet kan se, hvem der returnerer udsendte oplysningsskemaer vedrørende forskningsprojekt nr. 65, når det i

medfølgende skrivelser nøje er præciseret, at undersøgelserne er strengt fortrolige, og at der ikke skal underskrives på oplysnings-skemaerne, og vil ministeren samtidig oplyse portoudgifterne ved projektet samt — hvis budgettet er overskredet — oplyse om årsagen hertil?“

(Spm. nr. 158).

Begrundelse.

I spørgetiden onsdag den 3. december 1975 stillede jeg et tillægsspørgsmål til ministeren vedrørende anonymiteten. Ministeren var optaget af en samtale med en ministerkollega — hvilket jeg finder meget uheldigt — dengang jeg stillede mit tillægsspørgsmål, og hun har som følge deraf måske ikke hørt mit spørgsmål. Socialministeren må som andre fagministre lære at forstå, at når fremskridtsgruppens medlemmer stiller spørgsmål i folketingets spørgetid om onsdagen, er det, fordi vi venter et redeligt og præcist svar. Og på den baggrund må det være rimeligt, at socialministeren og andre ministre gemmer deres ministerkollegasnak til efter spørgetiden, således at ministre kan bevare den fulde iagttagelsesevne over for spørgeren. — Folketingets spørgetid er så vigtig for demokratiet, at det ikke kan tolereres, at ministre blot betragter den som en besværlig institution. Det er og bliver en oppositionspolitikers fornemste opgave ustandselig at føre tilsyn med regeringens forvaltning af skatteborgernes penge. Og som oppositionspolitiker for det største oppositionsparti føler jeg, det er nødvendigt at formane fagministrene til at være mere omhyggelige med deres arbejde, nemlig — som en god tjener — ydmygt og underdanigt at besvare de spørgsmål, der bliver stillet.

Med hensyn til den sidste del af mit spørgsmål må jeg erkende, at det skurrede fælt i mine ører, da ministeren sagde 8.000 kr. i portoudgifter, når det allerede på nuværende tidspunkt kan konstateres, at der er brugt over 15.000 kr. til porto. Det må derfor være rimeligt, at det hurtigst muligt bliver opklaret, hvordan en så alarmerende overskridelse er fremkommet.

Socialminister *Eva Gredals* svar (10/12 75): Socialforskningsinstituttet har oplyst, at det er nødvendigt med en oversigt over,